

**แนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา**
**Guidelines for Risk management in Academic work of Educational
institutions under the office of secondary education
service area Ayutthaya**

ปิยะดา สุภารอส¹ พรเทพ รุ่งแผน²
Piyada Suparos, Prontep Rupan

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษา และ 2) ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ดำเนินการวิจัย 2 ขั้นตอน คือ 1) การสร้างและตรวจสอบแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการ ด้วยวิธีการศึกษาเอกสารและตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าความเชื่อมั่น 2) การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการ กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้างานวิชาการ 72 คนโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99 สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) แนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษา จำนวน 114 รายการ 6 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เช่น การนำผลการนิเทศติดตามการดำเนินการกิจกรรมการบริหารความเสี่ยงไปใช้พัฒนาสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน เช่น การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน การนิเทศการศึกษา เช่น กำหนดวัตถุประสงค์ในการนิเทศ โดยคำนึงถึงความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศ การวัดและประเมินผล เช่น การสนับสนุนทรัพยากรงบประมาณในการจัดกิจกรรมการบริหารความเสี่ยงอย่างเหมาะสม การพัฒนาสื่อ

Received: 2023-05-30 **Revised:** 2023-06-27 **Accepted:** 2023-06-27

¹ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตศึกษา สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
Master of Education Program Education Administration Phra Nakhonsi Ayutthaya University
Corresponding Author e-mail: 76277033@aru.ac.th

² การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา Education Program Education
Administration Phra Nakhonsi Ayutthaya University. e-mail: pronthep1969@gmail.com

นวัตกรรมและเทคโนโลยี เช่น การคัดเลือกปัจจัยเสี่ยงที่มีความสำคัญสูงสุดไปบริหารจัดการความเสี่ยง และการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา เช่น การนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์เพื่อระบุปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้ไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของสถานศึกษา (2) แนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการทั้ง 6 ด้านมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 3.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ (Keywords): การบริหารความเสี่ยง; งานวิชาการ

Abstract

The research aims to 1) Create a risk management guideline for academic work of educational institutions and 2) Evaluate the appropriateness and feasibility of risk management guidelines for academic work of educational institutions. Conduct a 2-step research 1) Creation and verification of risk management guidelines for academic work of educational institutions with the method of studying documents and verifying their content validity by experts in education administration 5 people. The research tools were questionnaires. The data were analyzed by finding the Index of Item-Objective Congruence. 2) Assessing the appropriateness and feasibility of risk management approaches in academic institutions. The population was educational institution administrators and academic supervisors, totaling 72 people. with a simple random method. The tool used was a questionnaire with a reliability of 0.8. Statistics used were arithmetic mean, standard deviation and t-test. The results showed that 1) Risk Management Guidelines for Academic Institutions, consisting of 114 practical items, divided into 6 aspects, namely, educational institution curriculum development; teaching management Educational Supervision measurement and evaluation Media Development innovation and technology and research to improve the quality of education (2) Risk management guidelines for academic work of educational institutes in all 6 aspects are appropriate and feasibility of being able to actually implement them higher than the average criterion set at 3.50 with a significant value of .05.

Keywords: risk management; Academic work

บทนำ (Introduction)

สถานศึกษามีหน้าที่จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ตามบทบัญญัติด้านการศึกษา ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ที่ระบุว่า บุคคลมีหน้าที่เข้ารับการศึกษา

อบรมในการศึกษาภาคบังคับ โดยรัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่กำหนดจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา มีความรู้ คุณธรรมและวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้ และสามารถพัฒนาได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด การศึกษาจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพอย่างเหมาะสม ประชาชนที่มีคุณภาพจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ส่งผลให้สังคมมีความเจริญก้าวหน้า ซึ่งกล่าวได้ว่าการศึกษเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาจึงควรให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ

งานวิชาการถือเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553 กล่าวถึงอำนาจการบริหารและจัดการศึกษาด้านวิชาการของสถานศึกษาที่ต้องจัดการศึกษา จัดกระบวนการเรียนรู้และกำหนดเป้าหมายการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ดังนั้นงานวิชาการจึงเป็นงานที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา (ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล, 2560)

ในสถานการณ์ปัจจุบัน สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเทคโนโลยี ด้านรูปแบบการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไปอันเนื่องจากการแพร่ระบาดของโควิด 19 เป็นต้น ในขณะที่ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี(พ.ศ.2561 – 2580)ได้กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน โดยระบุให้มีการพัฒนา ส่งเสริมศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ มุ่งเน้นให้มีการพัฒนาทักษะความสามารถในการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21(สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา,2560) แต่อย่างไรก็ตามยังพบปัญหาที่อาจแสดงถึงการไม่บรรลุเป้าหมาย เช่น ผลการทดสอบ O-Net ปีพุทธศักราช 2563 ในภาพรวมของประเทศ พบว่าคะแนนเฉลี่ยในทุกวิชาลดลงจาก 36.30 ในปี พุทธศักราช 2562 เป็น 36.01 (รายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2564) และผลการประเมินสมรรถนะผู้เรียนมาตรฐานสากล(Programme for International Student Assessment หรือ PISA) ด้านการอ่าน คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านการศึกษา ประเมินโดย International Institute for Management Development หรือ MID พบว่าปี พ.ศ.2561 ประเทศไทยยังห่างไกลจากค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ จากสถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงการบรรลุเป้าหมายที่ต่ำกว่าค่าเป้าหมายขั้นวิกฤติ (รายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2563) จึงถือเป็นความเสี่ยงในด้านวิชาการที่ผู้เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญและหาแนวทางแก้ไข

กระบวนการบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่สามารถนำมาช่วยส่งเสริมให้สถานศึกษาบรรลุเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้มากยิ่งขึ้น อาจนำไปสู่การสร้างประสิทธิภาพและเป็นส่วนหนึ่งของการกำกับกิจการที่ดี ซึ่งนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัติ

ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 และในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินต่างก็กำหนดให้สถานศึกษาทำการบริหารความเสี่ยง ถึงอย่างไรก็ยังพบว่ามีการบริหารความเสี่ยงเพียงบางส่วนเท่านั้น ไม่ครอบคลุมภารกิจทั้งหมดของสถานศึกษา(สุวรรณา ดวงจันทร์,2559) ถ้าสถานศึกษานำกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาประยุกต์ใช้อย่างเป็นระบบที่ชัดเจน และใช้ในการบริหารวิชาการของสถานศึกษาน่าจะช่วยให้การบริหารวิชาการของสถานศึกษามีโอกาสประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากปัญหาและความจำเป็นดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจสร้างแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากรทางการศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

1. เพื่อสร้างแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการศึกษาตำรา เอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ตัวแปร คือการบริหารความเสี่ยง และงานวิชาการ สร้างแนวทางการบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษา ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษา

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้างานวิชาการหรือครูผู้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยาสถานศึกษาละ 3 คน จำนวน 29 โรงเรียนรวมประชากรจำนวน 87 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้างานวิชาการหรือครูผู้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยาสถานศึกษาละ จำนวน 72 คนโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา โดยนำเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นขอคำแนะนำและตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของข้อคำถามจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.60 – 1.00 นำแบบสอบถามที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปเก็บข้อมูล (Try-Out) จำนวน 30 ชุด จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ เท่ากับ 0.99 จากนั้นจึงนำแนวทางดังกล่าว ดำเนินการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในสถานศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ตัวแปรข้อมูลทั่วไปของบุคคลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ การศึกษา ตำแหน่ง ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง ใช้วิธีคำนวณโดยหาค่าความถี่ และร้อยละ (Percentage) การวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ใช้ค่าการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ด้วยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าที(t-test)

ผลการวิจัย (Research Results)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 76.39 ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหารจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และหัวหน้างานวิชาการหรือครูผู้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานวิชาการ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0

ส่วนที่ 2 แนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษา

ในการบริหารวิชาการของสถานศึกษาตามขอบข่ายภารกิจ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ด้านวัดและประเมินผล และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษารวมทั้งสิ้น 114 รายการปฏิบัติ

ส่วนที่ 3 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษาทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับมากทุกรายการปฏิบัติ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์ที่กำหนด $\bar{X} = 3.50$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถสรุปได้ ดังนี้

ตาราง 1 สรุปภาพรวมค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา (เกณฑ์ที่กำหนด $\bar{X} = 3.50$)

แนวทางการบริหารความเสี่ยงในงาน วิชาการของในสถานศึกษา	ระดับความเหมาะสม			ระดับความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	เรียงลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	เรียงลำดับ
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.17	0.82	4	4.11	0.85	4
2. การจัดการเรียนการสอน	4.18	0.68	3	4.12	0.75	3
3. การนิเทศการศึกษา	4.19	0.63	1	4.14	0.68	1
4. การวัดและประเมินผล	4.18	0.64	2	4.13	0.68	2
5. สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี	4.11	0.69	6	4.04	0.67	6
6. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา	4.15	0.68	5	4.11	0.68	4
เฉลี่ยรวม	4.16	0.69		4.11	0.72	

จากตาราง 1 พบว่าแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์ที่กำหนด $\bar{X} = 3.50$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการนิเทศ ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมา คือ การวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.18$) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.11$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้(เกณฑ์ค่าเฉลี่ย 3.50) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การนิเทศการศึกษา($\bar{X} = 4.14$) รองลงมา คือ การวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.18$) และรายการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.04$)อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ความเหมาะสมของแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการ จำนวน 19 รายการ ปฏิบัติ โดยมีระดับความเหมาะสมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์ที่กำหนด $\bar{X} = 3.50$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ารายการปฏิบัติที่มีความเหมาะสมเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษานำผลการนิเทศติดตามและประเมินผลการดำเนินการโครงการหรือกิจกรรมการบริหารความเสี่ยงในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาสถานศึกษาในปีต่อไป รองลงมา คือ สถานศึกษาดำเนินการนิเทศติดตามผลการดำเนินการบริหารความเสี่ยงในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาตามที่กำหนดไว้ในปฏิทิน รายการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ สถานศึกษานำข้อมูลด้านนโยบาย งบประมาณ บุคลากร เทคโนโลยี กฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์เพื่อระบุปัจจัยเสี่ยงที่อาจทำให้การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาไม่สอดคล้องกับความพึงพอใจของผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และสถานศึกษานำปัจจัยเสี่ยงที่ระบุไว้ทั้งด้านนโยบาย งบประมาณ บุคลากร เทคโนโลยี กฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงที่อาจทำให้การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายโดยพิจารณาจากความถี่ หรือความรุนแรงของผลกระทบ

ความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษา จำนวน 19 รายการปฏิบัติมีความเป็นไปได้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์ที่กำหนด $\bar{X} = 3.50$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ารายการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษาจัดทำเครื่องมือการนิเทศติดตามการดำเนินงานตามโครงการหรือกิจกรรมการบริหารความเสี่ยงในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ชัดเจน รองลงมา คือ สถานศึกษานำผลการนิเทศติดตามและประเมินผลการดำเนินการโครงการหรือ กิจกรรมการบริหารความเสี่ยงในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาสถานศึกษาในปีต่อไปและรายการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สถานศึกษานำข้อมูลด้านนโยบาย งบประมาณ บุคลากร เทคโนโลยี กฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์เพื่อระบุปัจจัยเสี่ยงที่อาจทำให้การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาไม่สอดคล้องกับความพึงพอใจของผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

3.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน

ความเหมาะสมของแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษา จำนวน 19 รายการปฏิบัติ มีความเหมาะสมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์ที่กำหนด $\bar{X} = 3.50$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกรายการปฏิบัติมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยรายการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสถานศึกษารวบรวมข้อมูลด้านนโยบาย งบประมาณ ครูและบุคลากรทางการศึกษา สื่อ เทคโนโลยีทางการศึกษา กฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่อาจเป็นสาเหตุทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รองลงมา คือ สถานศึกษากำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับ ตัวชี้วัด มาตรฐานการเรียนรู้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น และรายการปฏิบัติที่มี

ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือสถานศึกษานำข้อมูลด้านนโยบาย งบประมาณ ครูและบุคลากรทางการศึกษา สื่อ เทคโนโลยีทางการศึกษา กฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์เพื่อระบุปัจจัยเสี่ยงที่อาจทำให้การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาไม่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น สถานศึกษานำปัจจัยเสี่ยงที่ระบุไว้ทั้งด้านนโยบาย งบประมาณ บุคลากรทางการศึกษา สื่อ เทคโนโลยี กฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องนำมาวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงที่อาจเป็นสาเหตุทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นโดยพิจารณาจากความถี่ หรือความรุนแรงของผลกระทบ

ความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษา จำนวน 19 รายการปฏิบัติ มีความเป็นไปได้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้(เกณฑ์ที่กำหนด $\bar{X} = 3.50$)อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกรายการปฏิบัติมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก รายการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือสถานศึกษากำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับ ตัวชี้วัด มาตรฐานการเรียนรู้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น รองลงมาคือสถานศึกษากำหนดปฏิทินการดำเนินการโครงการหรือกิจกรรม การบริหารความเสี่ยงการจัดการเรียนการสอนที่ชัดเจน ส่วนรายการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สถานศึกษานำข้อมูลด้านนโยบาย งบประมาณ ครูและบุคลากรทางการศึกษา สื่อ เทคโนโลยีทางการศึกษา กฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์เพื่อระบุปัจจัยเสี่ยงที่อาจทำให้การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาไม่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น นำมาวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงที่อาจเป็นสาเหตุทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นโดยพิจารณาจากความถี่ หรือความรุนแรงของผลกระทบ และจัดทำโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือลดระดับความเสี่ยงเกี่ยวกับนโยบาย งบประมาณ บุคลากรทางการศึกษา สื่อ เทคโนโลยี กฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อทำให้การบริหารความเสี่ยงในการจัดการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

3.3 ด้านการนิเทศการศึกษา

ความเหมาะสมของแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษา จำนวน 19 รายการปฏิบัติ มีความเหมาะสมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้(เกณฑ์ที่กำหนด $\bar{X} = 3.50$)อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทุกรายการปฏิบัติมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก รายการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษากำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการนิเทศการศึกษาโดยคำนึงถึงความต้องการและความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศ รองลงมา คือ สถานศึกษากำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการนิเทศการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษาและรายการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษาจัดทำแผนการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการหรือกิจกรรมการบริหารความเสี่ยงการนิเทศการศึกษาที่ชัดเจนและต่อเนื่อง

ความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษา จำนวน 19 รายการปฏิบัติ มีความเป็นไปได้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์ที่กำหนด $\bar{X} = 3.50$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านทุกรายการปฏิบัติมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก โดยรายการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษากำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการนิเทศการศึกษาโดยคำนึงถึงความต้องการและความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศ และสถานศึกษานำข้อมูลด้านนโยบาย งบประมาณ ผู้นิเทศ ผู้รับการนิเทศ เทคโนโลยีทางการศึกษา กฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์เพื่อระบุปัจจัยเสี่ยงที่อาจทำให้การนิเทศการศึกษาไม่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของสถานศึกษา รองลงมาคือ สถานศึกษาจัดทำโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือลดระดับความเสี่ยงด้านนโยบาย งบประมาณ บุคลากร เทคโนโลยีทางการศึกษา กฎหมายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การบริหารความเสี่ยงการนิเทศการศึกษابرลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ส่วนรายการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษาสนับสนุนทรัพยากรและงบประมาณในการดำเนินการโครงการหรือกิจกรรมในการบริหารความเสี่ยงอย่างเหมาะสมและเพียงพอ เพื่อให้การนิเทศการศึกษابرลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

3.4 ด้านการวัดและประเมินผล

ความเหมาะสมของแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของจำนวน 19 รายการปฏิบัติ มีความเหมาะสมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์ที่กำหนด $\bar{X} = 3.50$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า รายการปฏิบัติมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยรายการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษากำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด มาตรฐานการเรียนรู้ และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาคัดเลือกปัจจัยเสี่ยงเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทั้งด้านนโยบาย งบประมาณ บุคลากรทางการศึกษา สื่อ เทคโนโลยีทางการศึกษา กฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่มีลำดับความสำคัญสูงสุดไปลำดับต่ำสุดเพื่อนำไปบริหารจัดการความเสี่ยงให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมาย และสถานศึกษาสนับสนุนทรัพยากรและงบประมาณในการจัดทำโครงการหรือกิจกรรมในการบริหารความเสี่ยงการวัดและประเมินผลอย่างเหมาะสมและเพียงพอเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย รองลงมา คือ สถานศึกษากำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการวัดและประเมินผลโดยคำนึงถึงศักยภาพของผู้เรียนและความพึงพอใจของผู้ปกครอง และรายการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษานำผลการนิเทศติดตามและประเมินผลการดำเนินการโครงการหรือกิจกรรมการบริหารความเสี่ยงการวัดและประเมินผลไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาสถานศึกษาในปีต่อไป

ความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษา จำนวน 19 รายการปฏิบัติ มีความเป็นไปได้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์ที่กำหนด $\bar{X} = 3.50$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกรายการปฏิบัติมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก โดยรายการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษากำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

ในการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด มาตรฐานการเรียนรู้ และหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน รองลงมา คือ สถานศึกษารวบรวมข้อมูลด้านนโยบาย งบประมาณ ครูและบุคลากรทางการศึกษา สื่อ เทคโนโลยีทางการศึกษา กฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่อาจเป็น สาเหตุทำให้การวัดและประเมินผลไม่สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนและความพึงพอใจของ ผู้ปกครองและสถานศึกษานำปัจจัยเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์มาจัดลำดับความสำคัญสูงสุดไปลำดับ ต่ำสุดเพื่อจัดการความเสี่ยงในการวัดและประเมินผลให้ลดความรุนแรงลงหรือให้อยู่ในระดับที่ สถานศึกษายอมรับได้ ส่วนรายการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษาสนับสนุนทรัพยากรและ งบประมาณในการจัดทำโครงการหรือกิจกรรมในการบริหารความเสี่ยงการวัดและประเมินผลอย่าง เหมาะสมและเพียงพอเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย สถานศึกษากำหนดปฏิทินการ ดำเนินงานโครงการหรือกิจกรรมการบริหารความเสี่ยงการวัดและประเมินผลที่ชัดเจน สถานศึกษา ดำเนินการนิเทศติดตามผลการดำเนินงานบริหารความเสี่ยงในการวัดและประเมินผลตามโครงการ หรือกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในปฏิทินและสถานศึกษาสรุปรายงานการดำเนินการโครงการหรือกิจ กรรมการบริหารความเสี่ยงการวัดและประเมินผลและรายงานต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้น พื้นฐาน

3.5 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี

ความเหมาะสมของแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษา จำนวน 19 รายการปฏิบัติ มีความเหมาะสมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้(เกณฑ์ที่กำหนด $\bar{X} = 3.50$)อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านทุกรายการปฏิบัติมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก รายการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษากำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการ พัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและสถานศึกษาคัดเลือกปัจจัยเสี่ยงเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทั้งด้านนโยบาย งบประมาณ บุคลากรทางการศึกษา สื่อ เทคโนโลยี กฎระเบียบและ กฎหมายที่เกี่ยวข้องที่มีลำดับความสำคัญสูงสุดนำไปบริหารจัดการความเสี่ยงให้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์และเป้าหมายต่อไป รองลงมา คือ สถานศึกษาจัดทำโครงการหรือกิจกรรมเพื่อ แก้ปัญหาหรือลดระดับความเสี่ยงของปัจจัยด้านนโยบาย งบประมาณ บุคลากร เทคโนโลยี กฎหมายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อทำให้การบริหารความเสี่ยงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและ เทคโนโลยีบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย และรายการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษา จัดทำเครื่องมือการนิเทศติดตามการดำเนินการตามโครงการหรือกิจกรรมการจัดการความเสี่ยงการ พัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ชัดเจน

ความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษา จำนวน 19 รายการปฏิบัติ มีความเป็นไปได้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้(เกณฑ์ที่กำหนด $\bar{X} = 3.50$)อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านทุกรายการปฏิบัติมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก โดยรายการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษานำปัจจัยเสี่ยงที่ระบุไว้ ทั้งด้านนโยบาย งบประมาณ ครูและบุคลากรทางการศึกษา สื่อ เทคโนโลยีทางการศึกษา กฎระเบียบและกฎหมายที่

เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงที่อาจเป็นสาเหตุทำให้การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีไม่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกรอบการเรียนรู้ท้องถิ่นโดยพิจารณาจากความถี่ หรือความรุนแรงของผลกระทบ รองลงมา คือ สถานศึกษากำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่วนรายการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษาดำเนินการนิเทศติดตามผลการดำเนินการบริหารความเสี่ยงในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีตามที่กำหนดไว้ในปฏิทินและสถานศึกษานำผลการนิเทศติดตามและประเมินผลการดำเนินงานโครงการหรือกิจกรรม การบริหารความเสี่ยงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาสถานศึกษาในปีต่อไป

3.6 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา

ความเหมาะสมของแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา จำนวน 19 รายการปฏิบัติ มีความเหมาะสมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์ที่กำหนด $\bar{X} = 3.50$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านทุกรายการปฏิบัติมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยรายการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษานำข้อมูลด้านนโยบาย งบประมาณ ครูและบุคลากรทางการศึกษา เทคโนโลยี ภาวะเปี่ยงและกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์เพื่อระบุปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้การวิจัยเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไม่สอดคล้องกับนโยบายและเป้าหมายของสถานศึกษา รองลงมา คือ สถานศึกษากำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและสนับสนุนทรัพยากรและงบประมาณในการจัดทำโครงการหรือกิจกรรมในการบริหารความเสี่ยงการวิจัยเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสมและเพียงพอเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

ความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษา จำนวน 19 รายการปฏิบัติ มีความเป็นไปได้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (เกณฑ์ที่กำหนด $\bar{X} = 3.50$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านทุกรายการปฏิบัติมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก รายการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสถานศึกษากำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รองลงมา คือ สถานศึกษานำข้อมูลด้านนโยบาย งบประมาณ ครูและบุคลากรทางการศึกษา เทคโนโลยี ภาวะเปี่ยงและกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์เพื่อระบุปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาไม่สอดคล้องกับนโยบายและเป้าหมายของสถานศึกษาและรายการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษาสนับสนุนทรัพยากรและงบประมาณในการจัดทำโครงการหรือกิจกรรมในการบริหารความเสี่ยงการวิจัยเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสมและเพียงพอเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ด้านละ 19 รายการปฏิบัติ รวมทั้งสิ้น 114 รายการปฏิบัติ เมื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ พบว่ามีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของเจียรรัตน์ ไชยโรจน์(2556) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนมัธยม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร ที่สรุปไว้ว่าโรงเรียนมัธยมศึกษามีแนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 5 ด้าน คือ การระบุความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง การวิเคราะห์ความเสี่ยง การจัดการความเสี่ยงและการกำกับและควบคุมความเสี่ยง และสอดคล้องกับแนวคิดของสุภาวดี ดวงจันทร์(2558) ที่ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของงานวิชาการของสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคใต้ ที่สรุปไว้ว่าความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษาประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลโดยมีขั้นตอนการบริหารความเสี่ยง 4 ขั้นตอน คือการระบุความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง การจัดการความเสี่ยง และการสรุปรายงานผล

ทั้งนี้โดยภาพรวมความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการนำแนวทางการบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษาไปใช้ อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันสถานศึกษาให้ความสำคัญต่อสาเหตุที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงในการบริหารสถานศึกษา การหาแนวทางป้องกันอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบจึงสามารถเป็นหลักประกันในการดำเนินการต่าง ๆ ในสถานศึกษา และสามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้ อีกทั้งยังช่วยลดโอกาสที่จะประสบปัญหา หรือหากการดำเนินการเกิดความเสียหายขึ้นก็จะเป็นความเสียหายที่น้อยกว่าสถานศึกษาที่ไม่มีการนำกระบวนการบริหารความเสี่ยงไปใช้

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรกำหนดแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษาโดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการจัดการศึกษา

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยาสามารถนำแนวทางการบริหารความเสี่ยงของงานวิชาการในสถานศึกษาไปใช้ปฏิบัติจริงตามบริบทที่เหมาะสม

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยาสามารถนำผลการวิจัยแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษาไปวางแผนการบริหารวิชาการในสถานศึกษาได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานอื่น ๆ ของสถานศึกษา

2.2 ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารความเสี่ยงในงานวิชาการของสถานศึกษาที่เหมาะสมกับบริบทและสถานการณ์ปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง (References)

ดวงใจ ช่วยตระกูล. (2551). การบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เกียรติรัตน์ ไชยโรจน์. (2557). การนำเสนอแนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนมัธยม สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา, กรุงเทพมหานคร.

พรรณพิลาส พิพรรณคุณ. (2566). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการบริหารงานวิชาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2. วารสารการบริหารจัดการและนวัตกรรมท้องถิ่น.

วิจิตรา สีแดงกำ. (2562). การบริหารความเสี่ยงขององค์กรในศตวรรษที่ 21. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยสวนสุนันทา.

สุภาวดี ดวงจันทร์ และคณะ. (2559) รูปแบบการบริหารความเสี่ยงของงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานภาคใต้. วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน กองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ประจำปีบัญชี 2564, กระทรวงศึกษาธิการ 2564.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2563). แผนการบริหารความเสี่ยง สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์เกษตรกรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2552). *คู่มือการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ* ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: ก.พลพิมพ์.

สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. (2550). *คู่มือการบริหารความเสี่ยง*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย.

Leitch, M. (2008). Intelligent internal control and risk management : Designing high performance risk control systems. Retrieved January 21, 2016, from http://www.theiia.org/bookstore/media/pdf/6176_TOC.pdf.

Pacheco, J.A. (2020). The “new normal” in education. Research Centre on Education (CIEd), Institute of Education, University of Minho, Braga Campusde Gualtar, Portugal.